

ПАРОХИЈСКЕ АКТИВНОСТИ

(протеклог месеца):

КРШТЕНИ:

- Максим Александар Симић

ВЕНЧАНИ:

- Милан Новаковић и Александра Лончаревић

УПОКОЈЕНИ - ВЈЕЧНАЈА ПАМЈАТ!:

- Илинка Бањац

- 31.03. одржана Оснивачка скупштина КСС-а

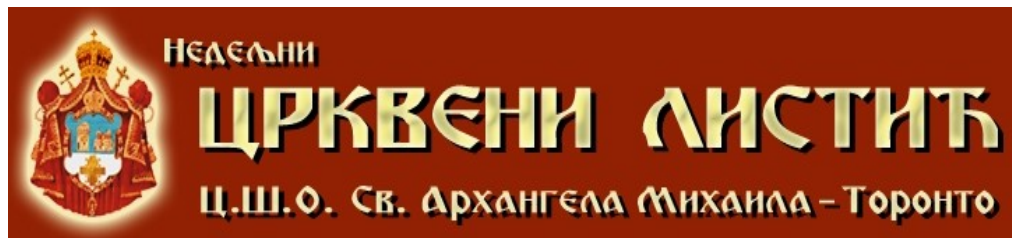
РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

за април 2013

- 07.04. - **БЛАГОВЕСТИ** (недеља) - Св. Литургија у 10.00 часова
- 14.04. - недеља - Св. Литургија у 10.00 часова
- 21.04. - недеља - Св. Литургија у 10.00 часова
- 27.04. **ЛАЗАРЕВА СУБОТА** - Св. Литургија у 10.00 часова
- 28.04. **ЦВЕТНА НЕДЕЉА** - Св. Литургија у 10.00 часова

ОБАВЕШТЕЊА

- Канцеларија ЦШО отворена је **УТОРКОМ, ЧЕТВРТКОМ и ПЕТКОМ** од 9-12 часова.

SERBIAN EASTERN ORTHODOX CHURCH OF ST. ARCHANGEL MICHAEL CORPORATION

Српска Православна Црква Св. Архангела Михаила - Корпорација

212 Delaware Avenue, Toronto, Ont., Canada M6H 2T1 Tel. (416) 536-8565

игуман Софроније Никић
416-536-8565
416-509-7841

Благовести

Када се Пресветој Дјеви наврши једанаест година пребивања и служења при храму Јерусалимском, и четрнаест година од Рођења - када, дакле, ступи у 15-ту годину живота, саопштише јој свештеници, да по закону она не може више остати при храму, него треба да се обручи и ступи у брак. Но како велико изненађења за све свештенике би одговор Пресвете Дјеве, да се она посветила Богу и да жели остати девојком до смрти не ступајући ни с ким у брак! Тада по промислу Божјем првосвештеник Захарија, отац Претечев, у договору са осталим свештеницима, сабра дванаест безжених људи из племена

Давидова, да би једноме од њих уручили Дјеву Марију на чување девојаштва њеног и старање о њој. И би уручена староме Јосифу из Назарета, који јој беше и сродник. У дому Јосифовом Пресвета Дјева продужи живети исто као и у храму Соломоновом, проводећи време у читању Светог Писма, у молитвама, богоразмишљању, посту и ручном раду. Готово никад из куће не излажаше, нити се интересоваше светским стварима и догађајима. Мало је с ким уопште говорила, и никад без нарочите потребе. Најчешће је у кући општила са двама кћерима Јосифовим. Но када се наврши време проречено Данилом пророком, и када Бог благоволи испунити обећање своје изгнаном Адаму и пророцима, јави се велики архангел Гаврил у одаји Пресвете Дјеве, и то, како неки свештени писци пишу, у тренутку баш када је она држала отвореног пророка Исаију и размишљала о његовом великом пророчанству: Гле, девојка ће зачети и родиће сина! (Ис. 7, 14). Јави јој се Гаврил у светлости архангелској и рече јој: Радуј се, благодатна! Господ је с тобом! и остало све редом како пише у Еванђељу божанственог Луке (Лк. 1, 26-38). Са овом архангелском благовешћу, и са силаском Духа Светога на Дјеву Пречисту, отпочиње спасење људи и обновљење твари. Историју Новог Завета отворио је архангел Гаврил речју: Радуј се! да ознаменује тиме, да Нови Завет има да значи радост за људе и за сву створену твар. Отуда и Благовест се сматра колико великим толико и радосним празником.

Лазарева субота – Врбица

ВРБИЦА - ЛАЗАРЕВА СУБОТА или Субота Св. праведног Лазара, уочи Цвети, посвећена је васкрсењу Лазара из Витиније, кога је Исус Христос после четвородневног пребивања у гробу васкрсао из мртвих. Овај празник је установљен у Јерусалиму крајем IV века. После васкрсења, Лазар је био Епископ на Кипру. Овај празник са полувакрсним богослужењем у великом је поштовању код Срба, и многи га славе као своју Крсну славу. Хришћански празник Лазарева субота празнује се као посебан, врло живописан обичај познат под именом Врбица. Овог дана брало се олистало пруће од врбе преко кога се преносила снага зеленила на децу и одрасле. У овом обичају сачувани су остаци веровања у којима врба због свог бујног раста има велики значај у народном животу. Лазарева субота, одн. Врбица, дан је дечје радости. До Другог светског рата, Лазарева субота (Врбица) прослављала се и као школска свечаност. Деца су се, лепо обучена, украшена звончићима, кретала у поворкама и проводила време у игри око каквог извора. Пратећи елементи овог празника, имају библијско утемељење (Јн 12). После Лазаревог васкрсавања, Исус Христос улази свечано у Јерусалим, а маса раздраганог света дочекује га свечано; поред осталог, у рукама носе палмове гранчице - данашње врбове њихова су замена. Убране врбове гранчице на Лазареву суботу, сутрадан, на Цвети, носе се и благосиљају у цркви, па се потом чувају по кућама.

Улазак Господа Исуса Христа у Јерусалим Цвети

Сутрадан после последње суботе пред Пасху, Исус пође у Јерусалим. На изласку из Витаније опколи га гомила народа која је све више расла како су се приближавали Јерусалиму. Многи су чули за чуда која је Христос чинио и похрлили су да га виде. У Јерусалим Христос је ујао на магарету, да би се испунило пророчанство и да би показао како Цар Славе долази скромно а не у царској помпи овога света. Народ је резао гране од палми и бацао на пут, а многи су скидали са себе хаљине и простирали их пред ноге магарету. Ученици и народ, деца испред свих, запевади су: „Осана (спаси, дај среће) Сину Давидову! Благословен који иде у име Господње, цар Израилев; Осана на висинама!” Фарисеји су сматрали све ово светогрђем, па су се обратили Господу: „Чујеш ли шта ови говоре!?” А Он им је одговорио речима из Писма: „Зар нисте читали: из уста деце која сисају начинио си себи хвалу”. Црква овај догађај слави у последњу недељу пред Васкрс, а народ овај празник зове Цвети.